

Ouders en leerkrachten samen tegen het lerarentekort

‘Ik begreep er niets van mam, ik heb de juf nodig om me te helpen’

Het verhaal van Roos en Barbara.

Onze dochter Roos (10) heeft onlangs te maken gehad met opdelen. Zij heeft de kennisoverdracht van haar eigen leerkrachten hard nodig. Tijdens opdelen krijgen de kinderen een pak werk mee en maken dit zelfstandig. Logisch, de andere leerkracht heeft geen tijd om die extra kinderen ook nog eens te begeleiden. Roos leert alleen niks van deze opdeeldagen en ik zie deze dan ook als 'n vorm van goedkope opvang. Wanneer ik vrij ben kan ik haar net zo goed mee naar huis nemen. Tijdens één van die opdeeldagen werd mijn dochter(groep 7) bij 'n combinatie groep ingedeeld. De juf geeft al op veel verschillende niveaus les en is druk met haar eigen groep. De groep 7 kinderen mochten op de computer.

Thuis aangekomen mocht ik gaan uitleggen waarom je bijzondere plaatjes ziet wanneer je 'porno' zoekt via Google afbeeldingen.

aangekomen mocht ik gaan uitleggen waarom je bijzondere plaatjes ziet wanneer je 'porno' zoekt via Google afbeeldingen. Daarnaast wederom 'n verloren dag op school want ze heeft maar wat gegokt in de werkboekjes die ze moest maken.' Ik begreep er niets van mam, ik heb de juf nodig om me te helpen'.

Logisch, de andere leerkracht heeft geen tijd om die extra kinderen ook nog eens te begeleiden.

Barbara over 'opdelen'

Wat daar vervolgens in de Google zoekbalk qua termen wordt ingetypt is niet mals. Ik weet, dit kan ook gebeuren bij de eigen leerkracht maar 'gek' genoeg gebeurt dit dan dus niet, kinderen zitten dan in 'n vertrouwde klas en proberen minder uit. Plus, er is meer controle en kennis van de eigen leerkracht over uitprobeergedrag van kinderen. Thuis

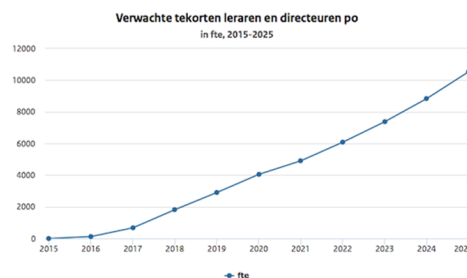
Het lerarentekort is nu!

In 2019 krijgen dagelijks zo'n 72.000 kinderen niet het onderwijs dat zij verdienen.

Klassen worden verdeeld en naar huis gestuurd. Vacatures blijven lang open staan en kinderen krijgen "les" van onbevoegden. Zoals de grafiek laat zien, zal er in 2021 een lerarentekort van bijna 5000 fte zijn in het primair onderwijs. Dat betekent dat er in 2021 zo'n 115.000 kinderen in Nederland dagelijks zonder leerkracht zitten. In 2025 zal dit getal zelfs al opgelopen zijn tot 230.000 leerlingen.

De vraag voor een eerlijk salaris is hier onlosmakelijk mee verbonden. Onderzoek wijst uit dat er een groot verschil (tot ruim 20%) is tussen de salariswaardering van een leerkracht PO (primair onderwijs) en VO (voortgezet onderwijs). Dit, terwijl leerkrachten een gelijkwaardige hbo-opleiding hebben gevolgd en vergelijkbare verantwoordelijkheden en taken hebben. Dit maakt dat er op dit moment te weinig studenten kiezen voor het beroep leerkracht PO.

Ouders en leerkrachten zijn het zat dat de kinderen in Nederland niet het onderwijs krijgen waar zij recht op hebben. **Het is nu of nooit, nu moeten we doorpakken! Wij hopen dan ook op uw steun te kunnen (blijven) rekenen.**

Wees blij wanneer de School van uw kind besluit te staken

Tamara (36)

Zo her en der om me heen hoor ik nog steeds ouders die klagen over het staken van basisschoolleerkrachten. "Ik moet werken, waarom word ik met dit probleem opgescheept" of "Staken raakt de hele samenleving, kunnen ze niet iets socialers bedenken" en zelfs: "Gaan ze weer staken? Dan krijgt school de rekening van de oppas!" Maar wat ik mij dan afvraag is dit: snappen die mensen dan werkelijk niet dat leerkrachten en scholen staken, juist in het belang van de kinderen, van de ouders en van de samenleving in het geheel? Scholen en leerkrachten staken, omdat ze houden van hun vak en van onze kinderen. Zij geven hiermee aan dat zij teveel geven om goed onderwijs om stilzwijgend toe te zien hoe ons basisonderwijs naar de knoppen gaat. Mijn eigen zoon zit op een behoorlijk uit de kluiten gewassen oude dorpschool. Klassen van gemiddeld 30 stuks met 1 juf -incidenteel een meester- voor de klas. Soms met een stagiaire ernaast, vaak ook niet.

Lees verder...

VOLG ONS OP FACEBOOK:

POinactie & POinactie-ouders

VOLG ONS OP TWITTER:

@POinactie

‘Ik wil niet naar school, ik wil mijn juf terug.’

Het verhaal van Ramona en haar dochters

Joepie voorjaarsvakantie! Allebei de dochters (8 en 5 jaar) van Ramona hadden er enorm zin in. Ieder met zijn eigen redenen.

Ontspanning, plezier, leuke dingen doen, niet naar school moeten...

‘Ik wil niet naar school, ik wil mijn juf terug’

‘Ik mag niet meespelen met mijn vriendinnetjes. Maar dat wil ook niet, want ze zijn allemaal zo druk.’

‘De jongens maken steeds ruzie met elkaar.....’

Zomaar wat termen die Ramona in haar blog gebruikt om aan te geven wat de uitval van de ervaren leerkracht met haar dochter in groep 2 doet. Een kind aan de keukentafel dat in huilen uitbarst maakt haar duidelijk dat heel groep 2 van slag is. ‘En begrijpelijk,’ zegt ze, ‘de school doet hun best om alles zo goed mogelijk op te vangen.’ Een herstellende juf komt op krukken terug naar school. Toch weet ze dat na de vakantie het “invalidedoe” gewoon door zal gaan. Want de andere vaste juf, waarvan ze niet kan herinneren dat zij in de afgelopen 8 jaar ooit ziek is geweest, is nu langdurig ziek. ‘Omdat haar lichaam stop riep.’ Aldus Ramona. Ze kan zich dus ook voorstellen dat er leerkrachten zijn die net als haar jongste dochter hartverscheurend willen huilen....

Dat zelfs een juf die al jarenlang het vaste gezicht is in de kleuterklassen is, nu ook toch omvalt? Dan gaat er toch ergens echt niet goed....

Ramona

Lees Ramona's hele blog op:
<https://van-een-hoedje.blogspot.nl/>

‘Als dit zo doorgaat, heeft het verregaande gevolgen voor de toekomst van mijn kinderen.’

Jennifer (36) uit Lelystad: “Dit schooljaar is mijn oudste zoon Quinten (10) 4 keer verdeeld over een andere klas en mijn jongste zoon Jayden (8) al 5 keer. Vaak kwam ik dit 's ochtends pas te weten. Jayden neemt dan zijn weektaak mee naar een kleuterklas. Vaak heeft hij maar 2 werkjes af, omdat hij niet de instructie krijgt die hij nodig heeft. Veel leren doet hij op z'n dag niet. Thuis ontploft hij letterlijk. Hij huilt en heeft woedeaanvallen. Hij is boos, verdrietig en emotioneel.

Kinderen hebben behoefte aan hun eigen leerkracht(en) en routine. Vooral mijn zoons hebben door hun autisme en ADHD hier nog meer last van.

6 verschillende gezichten in 1 week!

Monique (32) uit Tilburg: “Mijn zoontje (4) was laatst totaal ontregeld en overstuurd. Ik heb hem na de schooldag letterlijk naar de auto gesleept. Na de korte autorit bleef hij drammen. Eenmaal uit de auto gaf ik hem de keus aan de hand oversteken of zelf. Hij ging zelf, maar liep weg en is uiteindelijk 2 straten doorgerend tot aan het bos. Ik moest er achteraan en na bijna een uur razen, huilen en drama was hij rustig en kon hij de dag vertellen. Wat bleek?

Die dag was zijn eigen leerkracht ziek en door het lerarentekort was er geen invaller. Er zijn maar liefst 3 verschillende personen in de klas geweest, de Intern Begeleider, een andere kleuterleerkracht die haar klas achterliet met een stagiaire, en een gymleerkracht!

Mijn oudste (7) heeft de een na laatste week voor de vakantie op maandag een invaller gehad. Dinsdag dacht de eigen juf dat het weer ging, maar helaas. Woensdag waren er onbevoegde stagiaires en de Intern Begeleider in de klas. Op donderdag stond er weer een andere invaller en vrijdag dezelfde invaller als maandag. Dat zijn 6 verschillende gezichten in 1 week!

Ik ben blij dat mijn kinderen niet naar huis gestuurd worden, maar zo krijgen ze niet het onderwijs waar ze recht op hebben.

Wees blij wanneer de School van uw kind besluit te staken

Alleen dit jaar al, 2018, zijn er op onze school al zoveel klassen naar huis gestuurd, leerkrachten gewisseld, dingen verschoven, dat ik de tel reeds kwijt ben. Enkel omdat er gewoon geen invallers meer zijn. Die kinderen vinden het wel best, een extra dagje vrij. Mijn zoon in groep 5 heeft persoonlijk veel last van de grote hoeveelheid mensen per vierkante meter op school. Die is blij met ieder beetje rust, weg uit de drukte. Dat is ook een gevolg van het huidige onderwijssysteem: die extreem grote klassen. De bizar hoge werkdruk, die toeneemt naarmate er meer kinderen in een klas zitten. Vooral nu er ook al enkele jaren van scholen verwacht wordt om passend onderwijs te bieden. Alles per kind op maat. En dat is natuurlijk heel mooi, alleen: is het ook nog haalbaar? Met zoveel lesuitval door ziekte en een gebrek aan invallers om dat op te vangen is het antwoord NEEN.

Vele jongeren die er vroeger van droomden om juf of meester te worden, kiezen nu een ander vak. Het loont niet meer. Invalpools zijn leeg. Hele klassen zijn een dag thuis. Of vaker dan een dag.

Het is in heel Nederland aan de orde van de dag en mensen hebben dan nog steeds het lef om te klagen over een, weken of soms zelfs maanden van tevoren aangekondigde stakingsdag om de toekomst van onze kinderen veilig te stellen.

Voor deze klagers, bedenk je eens: Als je weken van tevoren al geen oppas kunt regelen voor een aangekondigde stakingsdag, hoe ga je dat dan regelen wanneer je 's ochtends om 07:45 een smsje van school krijgt dat je die dag zelf voor opvang moet zorgen? En dan 2 weken later nog een keer? En een maand later weer? Juist de ouders die moeite hebben met het vinden van opvang, zouden de stakende onderwijzers volop moeten steunen. Juist omdat we niet willen dat die smsjes in de ochtend komen wanneer er een leerkracht ziek is. Juist omdat we willen dat er voldoende leerkrachten zijn en onze kinderen de aandacht krijgen die ze nodig hebben en verdienen. Juist om te voorkomen dat de situatie nog slechter wordt.

Deze verhalen zijn de afgelopen weken opgetekend na een oproep op de facebookgroepen van POinactie. Volledige namen zijn bekend bij POinactie